

Tekening 10

Maya, Flip, Barry en Willy staan allemaal samen bij de bloemen. “Wat was er nu zo dringend Willy?”, vraagt Maya. Willy loopt statig heen en weer als een echte detective. “Beste vrienden, ik heb een spoor gevonden. Ik denk dat ik weet hoe die doos op onze bijenkorf terecht is gekomen!” “Ahja? En waar is dat spoor dan?”, vraagt Barry zich luidop af. “Jullie staan erin!”, zegt Willy. Maya kijkt naar haar voeten. Inderdaad. Ze staan allemaal samen in een reuzegrote pootafdruk. “Wat een grote pootafdruk! Van wie zou die zijn?”, vraagt Maya. “Van een beer natuurlijk!”, zegt Willy trots. “Die zijn heel erg groot. Dat heb ik onderzocht!” “Dat heb je dan niet goed genoeg onderzocht”, zegt Barry. “Er zitten helemaal geen beren hier in onze weide! Dat weet ik namelijk omdat ik superslim ben.” Willy vindt die betweterige opmerkingen van Barry maar vervelend. “En ben je dan ook slim genoeg om te weten van wie dat spoor dan wél is?”, vraagt Willy. Barry antwoordt meteen: “Natuurlijk! Dat is een spoor van een mens!”

Iedereen schrikt zich een hoedje. “Een mens?” vragen ze in koor. “Ja”, vervolgt Barry, “mensen zijn supergroot en supersterk.” Willy gelooft Barry niet: “Volgens mij ben jij ons iets aan het wijsmaken.” “Helemaal niet!” zegt Barry boos. “Ik lieg nooit! Sterker nog, waarschijnlijk heeft dat mens iets te maken met de doos bovenop de bijenkorf. Het enige wat we moeten doen, is zijn pootafdrukken volgen.” “Laat dat maar aan mij over!”, zegt Willy. En hij begint naarstig te zoeken naar de volgende sporen.

Tekening 11

De vrienden vinden inderdaad nog meer van die grote pootafdrukken. Eén, twee, drie, vier, vijf... Willy vliegt voorop en onderzoekt spoor na spoor. Tot ze aangekomen zijn bij... de bijenkorf. “Zie je nu wel!”, zegt Barry. “Ik zei je toch dat dat mens iets te maken had met die doos.” Willy moet Barry nu wel gelijk geven. “Maar waarom zou dat mens die doos met al die leuke spulletjes op onze bijenkorf leggen?”, vraagt Maya zich af. “Willen die mensen die spulletjes dan niet meer?” Ondertussen vliegt Willy naar de doos en begint er weer hard aan te trekken. “Kom jongens, die doos moet hier weg. Straks komt dat grote mens terug om die doos te halen. En wie weet staat die dan wel met zijn grote poten op onze bijenkorf. Of nog erger, op ons! Help me de doos te verplaatsen!”

Alle insectenvriendjes trekken en tillen zo hard ze kunnen. Ze krijgen de doos zelfs een heel klein beetje in de lucht! Ze zijn er bijna! “Wacht! Ik kan niet zo snel vliegen als jullie!”, schreeuwt Barry uitgeput. Maar het is te laat.

De doos schuift weg en er valt weer iets uit op de grond. Iets supergroot deze keer.

“Is alles oké Barry?”, vraagt Maya bezorgd.

“Ja hoor. Die doos is gewoon te zwaar voor ons. Wij zijn nooit zo sterk als een mens”, legt Barry uit.

“Wat is dat nu weer?!”, roept Willy beneden bij het grote ding. Ook de anderen komen kijken naar wat er deze keer uit de doos is gevallen.

“Nou Barry, jij weet toch altijd alles? Wat is dit reuzegrote ding?”, vraagt Willy.

“Dit heb ik nog nooit gezien!” zegt Barry. “Iiii- Ik vrees dat ik voor één keertje niet kan antwoorden op je vraag.”

Tekening 12

Maya ziet ondertussen dat ook dit ding weer iets heeft om in te duwen. Net voor ze het knopje wil uittesten, houdt Willy haar tegen.

“Nee Maya! Dat is gevaarlijk!” Maar Maya stelt Willy gerust: “Volgens mij maak je deze mensenspulletjes ongevaarlijk door ertegen te duwen. Zoals bij de radio. Toen kwam er superleuke muziek uit. En bij dat zwarte doosje! Toen er een lichtflits kwam en Barry de gekkenbekkenwedstrijd heeft gewonnen.” Barry doet nog een keertje zijn gekke bek voor, en Flip moet lachen. Maya gaat verder: “Wie weet wat voor leuks er deze keer uit komt?”

Flip is het eens met Maya. “We kunnen het proberen. Wie weet kan dit wel helpen om de doos van de bijenkorf te krijgen. Maar je duwt niet alleen Maya! Samen staan we sterker. Wie duwt er mee?” Flip en Maya leggen de handen op elkaar. Ook Barry doet mee. En tenslotte legt ook Willy zijn hand erbij.

Flip gaat verder: “We doen dit samen jongens, ik tel af! Eén, twee, drie!” Ze duwen allemaal samen zo hard ze kunnen tegen het knopje. Het lukt! Het knopje verschuift van links naar rechts! Maar wat is dat? Het ding begint wel heel veel geluid te maken. En... het beweegt?!

Tekening 13

Iedereen schreeuwt het uit: “Aaaaaah!” Nu het knopje helemaal aan de andere kant staat, zuigt het ding alles op wat het maar kan vinden. Het toestel zigzagt uit zichzelf over de wei! Ze slingeren allemaal heen en weer aan het grote ding. Uiteindelijk klimmen ze erbovenop, als op een raket.

“Wat gebeurt er?!”, schreeuwt Willy. “We moeten het zo snel mogelijk weer af zetten!”, antwoordt Barry.

“Pas oop, we gaan bijna tegen de korf aan botsen!” roept Maya. Het ding gaat zo hard en wild tekeer, dat Willy zich niet meer kan vasthouden.

“Maaaayaaaa!” roept hij terwijl hij naar beneden valt.

“Willy!”, roept Maya hem na. “Flip, snel, we moeten iets bedenken, Willy is naar beneden gevallen!”

En dan... floep! Ineens wordt Willy naar binnen gezogen! Oh nee, Willy zit in dat zuigende ding, en ze botsen bijna tegen de bijenkorf aan! Flip denkt diep na en heeft een idee.

“We moeten opnieuw tegen het knopje duwen, maar deze keer naar de andere kant. Zo hard we kunnen! Kom, snel!” Flip telt weer af en ze duwen zo hard ze kunnen.

Net op tijd! Het ding stopt en staat weer stil, precies voor de ingang van de bijenkorf.
“Dat was op het nippertje!” zucht Barry. Maya kruipt naar beneden en gaat op zoek naar Willy. Oh nee! Die zit vast in de buik van het zuigende mensending!
“Willy? Willy?” roept Maya. Het blijft even stil.
“Maya?” horen ze Willy vragen vanuit het ding. “Ik zie niets, alles is hier zo donker!”

Tekening 14

“Hou vol Willy, wij krijgen je hieruit!” zegt Maya dapper. Ze gaat bij de mond van het ding staan en roept naar binnen. “Willy? Hoor je mij?” Willy antwoordt van in de verte: “Ja!”
“Volg mijn stem Willy, dan kan je zo de weg naar buiten terug vinden.” Maya vraagt aan haar vrienden om mee te helpen. Ze roepen allemaal zo luid ze maar kunnen: “Willy! Willy! Willy!”

Ze horen Willy huffen en puffen. Het duurt een hele poos... tot Willy tevoorschijn komt! Helemaal onder het stof en het zand. Hij is ongedeerd en wel terug bij zijn vriendjes. Iedereen is blij en juicht.

“Is alles goed?” vraagt Flip.

“Ja hoor,” antwoordt Willy. “Maar ik ben nu wel echt moe geworden van al die avonturen met die doos.”

“Je hebt gelijk,” zegt Maya. “We moeten onze bijenkorf terugkrijgen. En ik heb al een ideetje!”

KLASGESPREK

Weten de kinderen welk apparaat er deze keer uit de doos viel?

Een kruimeldief achterlaten in het bos is gevaarlijk, maar wat kan je er dan wel mee doen?

Wecycle uitleggen. Je kunt hem naar de kringloopwinkel brengen of inleveren bij een Wecycle inleverpunt in de winkel als je een nieuwe gaat kopen of achterlaten in de Wecycle inleverbak. Hebben de kinderen wel eens een Wecycle inleverbak in de winkel gezien?

Welk ideetje denken de kinderen dat Maya heeft om de doos van de bijenkorf weg te krijgen? Zou er iets in de doos zitten dat Maya zou kunnen helpen?

Kaartjesspel: wat zou jij doen met een kruimeldief?

